

[Damgaard Nielsen]

På hr. Poulsgaards vegne skal jeg prøve, om jeg kan sige nogle ting om dette her, men om jeg kan udtrykke mig som hr. Poulsgaard, kan vel nok være tvivlsomt, så det vil jeg slet ikke forsøge på.

Begrebet nutidskunst, moderne kunst, i et specielt museum, kan jo lyde spændende, men når man nu tænker på, at det skal være moderne, må vi ikke glemme, at alting går så stærkt, at det, der er moderne i dag, er forældet i morgen, eller sagt på en anden måde: i morgen er i dag allerede i går – så stærkt går det. Derfor kan jeg have mine tvivl om, hvorvidt et sådant museum for kunst overhovedet kan være moderne ud over lige det øjeblik, det sidst erhvervede billede bliver hængt op.

Jeg tror også, det vil føre det med sig, at der vil ske en udvælgelse af kunstnere, sådan at en bestemt gruppe vil blive valgt som kunstnere i et sådant museum.

Jeg har lagt mærke til, at der i de senere år har været et nyt hold kunstnere på vej, som med alle midler er blevet holdt nede – ja, endog straffet for deres kunst. Det er ikke, fordi jeg skal tage nogen i forsvar, der går rundt og maler graffiti på andres huse og bygninger osv., men en del af den graffiti, vi ser rundt omkring, er graffiti, som selv bønder mange gange synes om. Jeg tror også, at den graffiti, der er opstået som en form for hærværk, kan være en protest imod offentlige myndigheders indkøb af kunst, som graffitiudøvende aldrig nogen sinde kommer til at forstå. Jeg skal ikke tage graffiti i forsvar som sådan, men jeg tror, at man ved at skabe et museum for nutidskunst vælger ud og siger: du er kunstner, mens graffiti-tegneren kun er en, der pløjer med det.

Derfor skal jeg på mit partis vegne sige fra over for dette her; vi kan ikke støtte forslaget.

Birthe Hansen (SF):

Nu skal jeg ikke gå ind i nogen diskussion om graffiti, som det sidste medlem fremførte, men jeg kan måske nok have en begrundet tro på, at det er andre ting, der ligger bag ved graffiti end protest mod indkøb af moderne kunst.

Men for at komme tilbage til det, det handler om, kan jeg desværre ikke som for to år siden stå og sige mange tak, som jeg

kunne, da det drejede sig om et museum for dansk nutidskunst, for da var alle positive. Jeg kan godt nok sige tak i dag, men med et vist forbehold, for nok er man positiv, men nogle har sågar vendt det om fra for to år siden; dengang protesterede man lidt – man var nok enige om, at det var af værdi at få et museum, men der var det her med pengene til bygningen – og nu siger en ordfører fra det samme parti, at man ikke så godt kan lide, at man skal til at købe kunst ind, for nu mangler man bygningen til at putte den ind i. Så er vi derhenne, hvor, som fru Ingerlise Koefoed sagde, der er så mange positive tanker og så mange gode ønsker, men de bliver bare ikke til noget.

Til kulturministeren vil jeg sige, at tiden jo ikke står stille, mens denne arbejdsgruppe sidder og vurderer og vurderer og prøver på at finde ud af, hvordan de skal forholde sig til de forskellige ting, men det gør priserne så sandelig heller ikke, og jo længere man fra statens side venter, hvis man på et tidspunkt ønsker at gå ind i opkøb af kunstværker – og det er der trods alt en svag fornemmelse af at man måske vil, hvis man også kan få nogle private donatorer med på det – jo dyrere bliver det, og ikke mindst sker der det, at de gentagne kunstauktioner her i landet får en hel del kunst, som det måske kunne være af værdi at have bevaret, til at forsvinde ud af landet.

Men specielt til hr. Bernhard Baunsgaard vil jeg sige, at jeg tror nok, vi havde været glade for lidt mere tilslutning til vores forslag, for som hr. Arne Melchior siger, stræber vi jo ikke særlig højt, og vi kunne måske sammen med hr. Bernhard Baunsgaard have fundet ud af, at de 5 mill. kr. ikke var så meget forkert i forhold til de 2, som hr. Bernhard Baunsgaard foreslår. Jeg vil gerne minde om, hvad den daværende kulturminister, fru Mimi Stilling Jakobsen, sagde for to år siden. Hun sagde, at hun var udmærket godt klar over, at man havde fået bevillingsførelser til indkøb af bl.a. nutidskunst, men hun var også fuldstændig klar over, at pristigningerne meget vel kunne opsluge disse bevillingsførelser, sådan at der egentlig ikke kom mere kunst ud af det.

Men som sagt kan vi spore en positiv holdning, og vi må så i første omgang stille os tilfredse med det. På et tidspunkt sker der jo nok noget; lad os så håbe, at vi ikke er